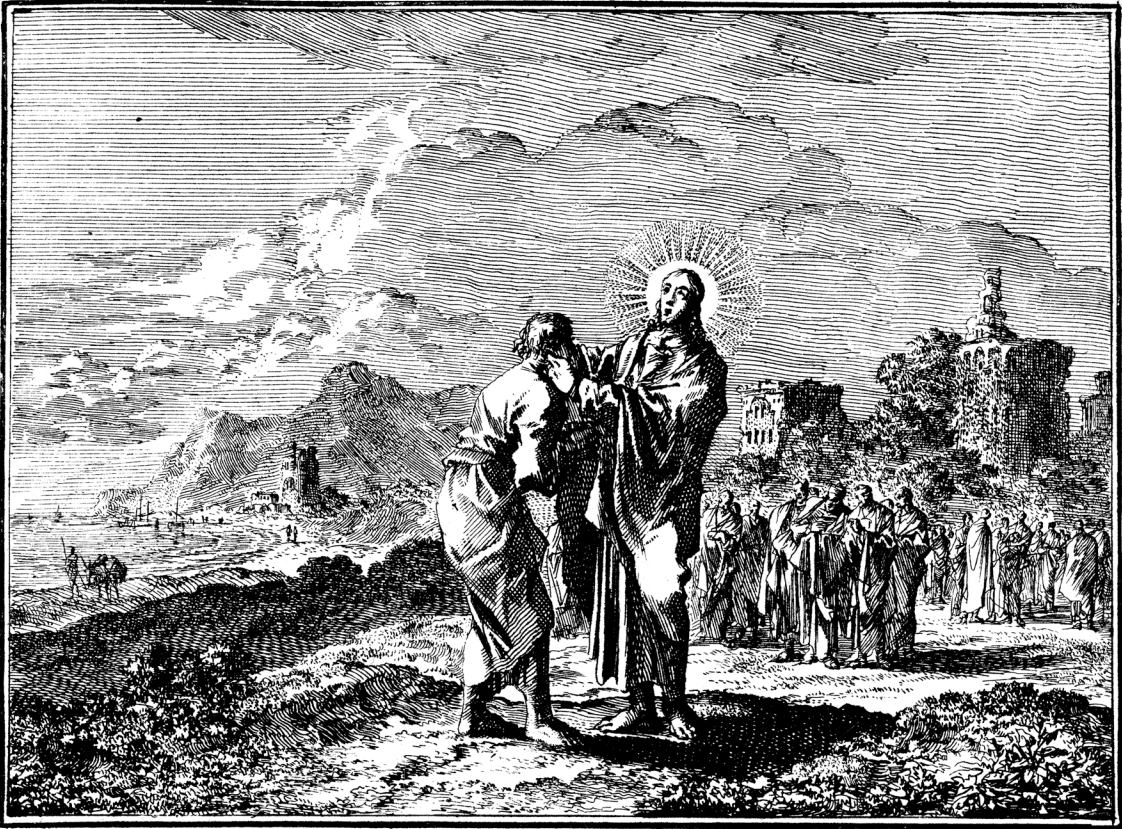


MARKUS VII: 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37.



54

H Y wederom weg gegaan zynde van de landpaalen van Tyrus en Sidon, quam aan de zee van Galilea, door het midden der landpaalen van Dekapolis. En zy bragten tot hem eenen dooven, die zwaarlyk sprak, en baden hem dat hy de hand op hem leide. En hem van der schare alleen genomen hebbende, stak hy zyne vingeren in zyne ooren, en gespoogen hebbende raakte hy zyne tonge aan. En opwaards ziende na den Hemel, zuchtete hy, en zeide tot hem, Ephphatha, dat is, word geopend. En terstond wierden zyne ooren geopend, en de band zyner tonge werd los, en hy sprak recht. En hy gebod hen-lieden dat zy 't niemant zeggen en zouden: maar wat hy haar ook gebod, zo verkondigden zy het des te meer. En zy ontzettekden haar boven maaten zeer, zeggende, Hy heeft alles wel gedaan, en hy maakt dat de doove hooren, en de stomme spreken.

JE-ZAIAS XXXV: 5, 6.

Alsdan zullen der blinden oogen opgedaan worden, en der dooven ooren zullen geopend worden. Alsdan zal de kreupelen springen als een hert, en de tonge des stommen zal juichen: want in de woestyne zullen wateren uitbersten, en beeken in de wildernisse.